

N:o 30.

Af herr Claëson, om utbetalande i vissa fall af de till begravningshjälp afsedda innehållningar å löner till statens embets- och tjenstemän samt betjente.

Genom kongl. kungörelse den 17 september 1851 stadgades, att den s. k. begravningshjälp, statens embets- och tjenstemän voro pligtige att till statsverket afstå, med rättighet för deras sterbhus att återfå beloppet, skulle upphöra för framtiden; men de embets- och tjenstemän, som förut måst afstå visst, stadgadt belopp, berättigades icke att sjelfve återbekomma medlen.

Vid 1877 års riksdag anhöll Riksdagen, med anledning af en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 116, hos Kongl. Maj:t om utredning, dels huru vida så kan anordnas, att genom utbetalning på en gång af all begravningshjälp bestyret med pröfning af dylika frågor kan för framtiden upphöra, dels ock hvilka uppoffringar från statens sida, må af en sådan åtgärd påkallas.

Üti infordradt och den 9 november 1878 afgifvet utlåtande tillstyrkte Kongl. Maj:ts och rikets statskontor, »att embets- och tjenstemän samt betjente, hvilka för sina sterbhus grundlagt rätt till begravningshjälp, må berättigas, att då de, utan att från civilstatens pensionsinrättning, arméns pensionskassa eller amiralitetskrigsmanskassan uppbära pension för sin återstående lifstid, till allmänna indragningsstaten öfverflyttas, begravningshjelpen sjelfve återbekomma, och hemstälde statskontoret, att anslaget till

allmänna indragningstaten 'borde förhöjas med 100,000 kronor'; utgiften beräknades till 104,130 kronor 30 öre».

Kongl. Maj:t ansåg dock, att Riksdagens skrifvelse icke borde till någon vidare åtgärd föranleda.

Vid den riksdag, som började i januari 1887, väcktes i Andra Kammarén ny motion, n:o 129, uti hvilken uppgafs, att under tiden 1878—1886 närmare 75,000 kronor utanordnats såsom begravningshjälp, hvadan motionären ansåg det då mera kunna vara för staten temligen likgiltigt om återstående beloppet genast utbetalades, men att det deremot borde ifrågasättas om det vore staten värdigt, att innehålla medel, rätteligen tillhörande gamle statstjenare; och äskade motionären att Riksdagen måtte besluta, att begravningshjälp skulle utbetalas i enlighet med statskontorets ofvan omförmälda utlåtande.

Denna motion blef icke slutbehandlad.

Ehuru jag icke är i tillfälle att uppgifva beloppet af ännu inestående begravningshjälp, är det dock antagligt, att det icke är af synnerlig betydhet; och, åberopande de af statskontoret uti utlåtandet den 4 november 1877 anförda skäl, hemställer jag vördsamt,

att Riksdagen må besluta, att begravningshjälpen får utbetalas i enlighet med de i samma utlåtande angifna grunder;

eller ock, derest, i saknad af fullständig utredning i fråga om beloppet, definitivt beslut anses icke böra af Riksdagen fattas;

att Riksdagen måtte förnya den framställning, som innefattas i den skrifvelse, 1877 års Riksdag aflätit.

Stockholm den 25 januari 1889.

H. Claëson.